

Ο ΦΙΛΟΣ ΠΟΥ ΣΕΒΕΤΑΙ

"Απο μικρό παιδί διάβαζα τα πάντα, διάβαζα ότι έπεφτε στα χέρια μου, απο εφημερίδες ίσα με επιγραφές καταστημάτων. Όταν δεν είχα τί να διαβάσω, διάβαζα τον τηλεφωνικό κατάλογο..."

Η φράση αυτή ανήκει στον μεγάλο γάλλο στοχαστή Δουέ Αραγκόν και δείχνει πώς το διάβασμα είναι μια συνήθεια που μπορεί να φτάσει τα όρια της μέθης, του πάθους. Ξέρω ανθρώπους που διαβάζουν ένα βιβλίο κάθε 2-3 μέρες. Ξέρω άλλους που διαβάζουν (και δεν διαβάζουν) ένα βιβλίο κάθε 3 χρόνια. ~~Το διάβασμα είναι μια~~ ^{ο διάβασμα είναι μια} συνήθεια που ξεκινά απο την παιδική ηλικία.

Ένα βρεφικό -νηπιακό σταθμό σε χώρα του εξωτερικού είδα νήπια των 2 χρονων να παίζουν μ'ένα βιβλίο στο χέρι. Η νηπιαγωγός μου εξήγησε: Το μετροφυλλοδόν, περιεργάζονται τις εικόνες, το τοποθετούν όρθιο, πλαγιαστό, βάζουν άλλο ένα βιβλίο απο πάνω. με δυό λόγια εξοικειώνονται με το βιβλίο. Αργότερα, στα 4-5 χρόνια τους θα αρχίσουν να ερμηνεύουν τις εικόνες που βλέπουν, να διαβάζουν μερικές απλές λέξεις. Στα 8 τους χρόνια έχουν κι όλας διαβάσει τα πρώτα τους βιβλία και είναι μέλη της βιβλιοθήκης του σχολείου. Ωστόσο τελειώσουν και τη στοιχειώδη εκπαίδευση γνωρίζουν ήδη τους συγγραφείς για παιδιά όχι μονάχα της χώρας τους αλλά και της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Αυτοί είναι οι μελλοντικοί ώριμοι αναγνώστες που θα έχουν καθημερινή ανάγκη την επίσκεψη στο βιβλιοπωλείο. Αυτός θα τους δειξ στο παγκάκι του πάρκου, στην αίθουσα αναμονής του ιατρού, στο τραίνο, στο αεροδρόμιο, στο κομμωτήριο ή οπουδήποτε αλλού, μ'ένα βιβλίο στο χέρι.

Θυμάμαι κάποια συνέντευξη που είχε δώσει η γνωστή δημοσιογράφος και εκδότρια "Λένη Βλάχου." ¹ο βιβλίο, είχε περίπου πει, δεν μπορεί ποτέ να πεθάνει, ουτε χάρη στην τηλεόραση, ουτε χάρη σε οποιοδήποτε άλλο είδος. γιατί η χαρά και η ευφορία που προσφέρει ένα βιβλίο δεν μπορεί με τίποτα να συγκριθεί."

Σκέφτομαι τις τόσες χιλιάδες, εκατομύρια ώρες που σπαταλούν πολλοί άνθρωποι με τα χέρια δεμένα. Και λυπάμαι για την χαρά και την ευφορία που στερούνται χωρίς να το γνωρίζουν, γιατί δεν γέμισαν αυτές τις ώρες μ'ένα βιβλίο. Στον τόπο μας ιδιαίτερα, το βιβλίο δεν είναι ένα είδος που τιμάται ιδιαίτερα. Δεν μιλάμε φυσικά για τους εκλεκτούς εκείνους που διαβάζουν συστηματικά. ~~Μιλάμε για τις~~ ^{Μιλάμε για τις} μάζε, κυρίως δυστυχώς την νεολαία, που το θεωρούν αγγαρεία ν'ανοίξουν ένα βιβλίο. Τεράστιες ευθύνες γι'αυτό έχει η παιδεία, τόσο το σχολείο όσο και η οικογένεια.

